

DET KONGELIGE MILJØVERNDEPARTEMENT

KONTOR: MYNTGT. 2 - TLF. 11 90 90 - RIKSTELEFONER OG FJERNVALG TLF. (02) 41 90 10
POSTADRESSE: POSTBOKS 8013, OSLO-DEP., OSLO 1

Kommuner
Fylkeskommuner
Fylkesmenn i
kystfylkene

RUNDSKRIV T-9

MAI 1985

KYSTSONEPLANLEGGING

1. Innledning.

Departementet vil med dette rundskrivet klargjøre generelle problemstillinger knyttet til kystsoneplanlegging på kommune- og fylkesnivå.

Med kystsoneplanlegging forstår vi en planlegging som ser bruken av de nære land- og sjøområdene i sammenheng. Kystsoneplanlegging representerer ingen ny planleggingsform, men vil si å innarbeide nye hensyn knyttet til den økte bruken av sjøområdene i den oversiktsplanlegging som kommuner og fylkeskommuner skal gjennomføre i medhold av planleggingslovgivningen. (generalplanlegging og fylkesplanlegging).

Kystsonen er overgangssonen mellom hav og land og dekker derfor både de nære sjøområdene, øyer og arealer på fast sjøområdene, øyer og arealer på fastlandet. Kystsonen preges av økt aktivitet og nye utnyttingsformer. Utviklingen i kystsonen er derfor av stor betydning for

næringsliv, sysselsetting og natur i mange fylker og kommuner, og behovet for samordning av de ulike aktiviteter og interesser gjennom planlegging har økt. Mange av de interessene som knytter seg til kystsonen kan samordnes, men økt bruk av kystområdene gjør at mulighetene for konflikter blir stadig større.

Den raske utviklingen av akvakulturanlegg er eksempel på sektortiltak som har virkninger på natur, friluftsliv, forurensning og transport på sjø og land, samtidig som de ofte har stor betydning for næringslivsutvikling.

Konflikter som kan oppstå mellom de ulike interesser vil lettere kunne løses hvis bruken av landområder og sjøområder i kystsonen vurderes i sammenheng gjennom planleggingsprosessen etter planlovgivningens bestemmelser. På denne måten vil de ulike interessene bli vurder og avveiet samlet av planleggingsmyndighetene i samråd med fagmyndighetene og andre berørte. En oversiktsplan for kystsonen skal gi hovedtrekkene i utnyttelsen og en prioritering av brukerinteressene i denne sonen.

Sektorplaner for f.eks. naturvern, friluftsliv eller akvakultur må derfor ha utgangspunkt i en slik planlegging og vil utgjøre en del av general og/eller fylkesplaner.

2. Forholdet mellom kystzoneplanlegging og de ulike forvaltningsoppgaver i kystsonen

Den regionale planleggingen endrer ikke det forvaltningsansvaret for aktiviteter i kystsonen som tilligger flere myndigheter etter den særlovgivning som gjelder på forskjellige felter. Oversiktsplanleggingen på fylkes- og kommunenivå skal imidlertid gi rammer og retningslinjer for fagmyndighetenes avgjørelse i konkrete saker etter sin lovgivning. Behandlingen av enkeltsaker kan gå raskere, samtidig som tiltakene kan inngå i en helhetlig utnyttning av kystsonen.

Anlegg og tiltak i kystsonen blir regulert av flere spesiallover. De mest sentrale er:

- Lov av 15. mai 1981 nr. 19 om bygging m.v. av anlegg for klekking av rogn og for oppdrett av fisk og skalldyr. Loven er under revisjon, (Fiskeridepartementet)
- Lov av 8. juni 1984 om havner og farvann. (Fiskeridepartementet).
- Lov av 3. juni 1983 nr.40 om saltvannsfisk m.v. (Fiskeridepartementet).
- Lov av 21. juni 1963 nr. 12 om utforskning og utnyttelse av undersjøiske naturforekomster (Olje- og energidepartementet og Industridepartementet.)
- Lov av 18. mars 1955 nr. 2 om tilskiping av jordbruk (Landbruksdepartementet).
- Lov av 21. juni 1963 nr. 23 veglov (Samferdselsdepartementet)
- Lov av 13.mars 1981 nr. 6 om vern mot forurensninger og om avfall (Miljøverndepartementet).
- Lov av 10. desember 1971 nr. 103 om planlegging i strandområder og fjellområder (Miljøverndepartementet).
- Lov av 28. juni 1957 om friluftsliv (Miljøverndepartementet).
- Lov av 19. juni 1970 nr. 63 om naturvern (Miljøverndepartementet).
- Lov av 9. juni 1978 nr. 50 om kulturminner (Miljøverndepartementet).

- Lov av 6. mars 1964 nr. 1 om laksefisket og innlandsfisket (Miljøverndepartementet)

3. Oppgaver på fylkes- og kommunenivå

Planleggingsansvaret er lagt til fylkesting og kommunestyre som ansvarlige for fylkes - og generalplanleggingen.

Fylkesplan

I fylkesplanene behandles vanligvis aktiviteter i kystsonen enkeltvis gjennom de ulike sektorplanene (for fisk og fiskeri næring, samferdsel, tiltak mot forurensning, naturvern, friluftsliv m.v.) og samlet gjennom samordnede retningslinjer for arealdisponeringen. Departementet mener imidlertid at det i flere fylker er aktuelt å behandle kystsonen samlet med sikte på å avklare interesse motsetninger i bruken knyttet både til sjø og land. En slik samordning vil omfatte:

- klarlegging av de interesser og brukskonflikter som knytter seg til kystsonen
- fastlegge mål og retningslinjer for bruk av kystsonen
- foreslå hvordan arbeidet med å løse oppgaver i kystsonen skal organiseres

Generalplan

Kystkommuner bør på tilsvarende måte som ved fylkesplanarbeidet ta opp slike spørsmål i sin planlegging. På samme måte som på land bør kommunen i sitt generalplanarbeid utarbeide retningslinjer for bruk og vern av kystsonen i områder med potensielle brukerkonflikter. For enkelte områder, f.eks. havneområder, friområder, områder for fritidsbebyggelse og akvakulturanlegg, vil det være aktuelt å utarbeide reguleringsplaner for strandområdene og de tilgrensende sjøområdene. Ved endringen av havneloven er kommunestyret og bygningsrådet blitt plan-

myndighet også for havnedistriktene.

4. Samarbeid i planleggingen

Planlegging i kystsonen berører mange ulike interesser. Samarbeidsplikten som påhviler planmyndighetene etter bygningsloven må derfor understrekes. Sentrale offentlige myndigheter vil bl.a. være fiskeri-, havne-, samferdsels- og miljøvernmyndighetene.

Planlegging i kystsonen vil i større grad enn planlegging ellers berøre flere kommuner, regioner eller fylker. Det bør derfor legges vekt på å finne hensiktsmessige former for samarbeid om planleggingen. I flere fylker er det under utvikling og gjennomføring samarbeidsprosjekter mellom kommuner, fylkeskommuner og særlig berørte sektorer. Disse prosjektene vil etter hvert kunne danne erfaringsgrunnlag for fylkeskommunenes egen planlegging og som veiledning overfor kommunene i planspørsmål.

5. Aktuelle tiltak fra departementet

Departementet er kjent med at det i flere fylker pågår planleggingsarbeid som tar opp kystsonespørsmål. Departementet har satt igang og gir økonomisk støtte til prosjekter som bl.a. vil belyse utforming og bruk av bygningslovens planredskaper på kystsoneproblemer. Erfaringen fra disse prosjektene skal danne grunnlag for mer konkret veiledning overfor fylkeskommunene, kommunene og sektormyndigheter.

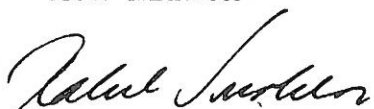
Departementet er innstilt på fortsatt å gi støtte til utviklingsprosjekter i fylker og kommuner som kan bidra til å konkretisere og forbedre behandlingen av kystsonespørsmål i detalj- og oversiktsplanleggingen.

I forbindelse med revisjon av håndbok for fylkesplanlegging vil departementet gi utfyllende veiledning om kystsonespørsmål i fylkesplansammenheng.

På kort sikt vil departementet i løpet av 1985 utgi en oversikt over prosjekter som omhandler kystsonerplanlegging.

I løpet av 1985 vil myndigheten til konsesjonsbehandling av akvakulturanlegg etter forurensningslovgivningen bli lagt til fylkesmannen. Departementet tar sikte på å delegere saksbehandlingen av konsesjonssøknadene når det gjelder naturvern, friluftsliv, vilt og fisk til fylkesmannen. Departementet vil i denne forbindelse gi nærmere veiledning om fylkesmannens behandling av søknadene og forholdet mellom konsesjonbehandling og planlegging etter bygningsloven.

Med hilsen

Rakel Surlien

O. Sætersdal